

Samenvatting Geschiedenis

Historische contexten

1 Lage landen

Nederland heeft al vrij lang een burgerlijk klimaat, de Nederlanders leven al eeuwen van handel en ambacht. Zij waren het belangrijkste in de Nederlanden en spelen nog steeds een belangrijke rol in tegenstelling tot andere Europese landen waar de adel de meeste macht had. Door het in cultuur brengen van meer landbouwgrond groeide de opbrengsten van de landbouw, waardoor er weer steden konden ontstaan. Vorsten kregen meer houvast op hun land en verbeterde de veiligheid, waardoor de handel weer op gang kwam en hierdoor kwam de geldeconomie terug. Deze steden ontstonden het eerst in het zuiden van Nederland en in Noord-Italië, een groot verschil was dat in Italië de steden onder het bevel stonden van de adel, terwijl in Nederland de burgers de macht hadden en de steden zich juist gingen afscheiden van de adel. Deze mensen worden ook wel poorters genoemd, ze woonden immers binnen poorten.

De Vlaamse steden verdienden hun geld doormiddel van nijverheid, ze maakte kwalitatieve wollen stoffen. In Nederland was Atrecht de eerste stad die zich volop ging focussen op de lakennijverheid, te verklaren door het feit dat Atrecht omringt was door schapenhouders. Atrecht was van oorsprong een Romeinse stad en was rond het jaar 1000 deels opnieuw opgebouwd, later wisselde de machtspositie van Atrecht met nieuwere steden in Gent en Brugge, beide nieuw gebouwde steden rond een vesting en abdijen. Rond 1300 behoorde beide steden tot de grootste, met bijna 50 duizend inwoners elk. Door de grote onveiligheid die hiervoor heerste was internationale handel ondenkbaar, maar toen de steden opkwamen ontstond er een nieuw handelsnetwerk, de Hanzesteden. Eerst was het alleen een samenwerking tussen handelslieden, maar al snel werd het een verbond tussen steden.

Om de kwaliteit in de steden te handhaven gingen ambachten zich verenigen in Gildes, deze garandeerde de prijs en kwaliteit, zodat oneerlijke concurrentie tegen werd gegaan, daarnaast had het ook nog diverse maatschappelijke functies, weduwenzorg en scholing. Doordat het meenemen van edelmetalen enorm gevaarlijk was, gingen handelaren werken met wisselbrieven, deze stonden garant voor betaling of goederen. Hierdoor ontstond een beurshandel in Brugge. Doordat de relaties tussen de handelaren ingewikkelder lagen dan op een platteland, waren de huidige regels niet meer actueel genoeg. De stedelingen wilde daarom zelf recht kunnen spreken, maar dat voorrecht had alleen de adel, doormiddel van stadsrechten wilde de steden dit voorrecht overnemen. In ruil daarvoor gaven de steden belastingen aan de vorsten, zodat deze een leger konden betalen en de steden stonden garant voor soldaten in tijden van oorlog. De kracht van de burgers werd duidelijk tijdens de guldensporenslag waar de Vlaamse burgers een Frans ridderleger wisten te verslaan.

Hiermee eindigde de tijd van de adel en begon de tijd van de burgers, maar aan al deze voorspoed stond ook een prijskaartje. De steden waren namelijk broedplekken voor allerlei soorten vriendelijke virussen en ziektes die maar al te graag mensen hun leven vroegtijdig tot een einde bracht, epidemieën zoals de pest en de pokken konden steden halveren in inwoners aantal, goede medicijnen en behandelmethoden waren er namelijk niet. Vanaf de vijftiende eeuw kregen de steden te maken met meer weerstand, de Bourgondiërs die doormiddel van erving en huwelijken grote delen van Nederland onder controle kregen wilde hun macht centraliseren, hierin was geen plek voor de zelfstandige steden. Toch kregen was het Bourgondisch hof vanwege de steden het rijkste en mooiste aangeklede van de wereld. Door het vroegtijdig overlijden van de laatste mannelijke Bourgondiër kwam er niets terecht van het Bourgondisch koninkrijk dat hij had gepland, zijn dochter volgde hem op, maar wist niet de invloed te behouden en moest instemmen om de steden om hun oude rechten weer terug te geven.

Antwerpen nam de positie over van Gent en Brugge, Antwerpen had een betere ligging aan de zee en was daarom beter bereikbaar voor de wereld. Hierdoor ontstond er een stapelmarkt in Antwerpen, handelaren sloegen hun waar tijdelijk op, totdat er een deal was gesloten, veel landen vervoerde op die manier spullen over de wereld. Door het trouwen van Maria de Goede met een Habsburger, werd Nederland deel van het Duitse rijk. Door de recente pandemieën en de machteloosheid van de kerk, ging de aanhang van het geloof achteruit, hierdoor ontstond ook een nieuwe beweging die de kerk wilde vereenvoudigen en weg wilde met alle pracht en praal van de Katholieke kerken, dat leidde immers alleen maar af van het geloof. Dit was het opzetje voor de latere reformatie, waarbij het geloof definitief scheurde in meerdere soorten kerkgemeenschappen. Toen Nederland onder Spanje viel was deze stroming niet toegestaan, Karel V wilde namelijk één staatsgeloof, het katholiekisme. Hij probeerde deze stroming tegen te gaan met strenge straffen en uiteindelijk zelfs een inval van de Hertog van Alfa. Door het groeiende conflict tussen de Spanjaarden en de Nederlanden werd de haven van Antwerpen geblokkeerd door de Nederlandse vloot.

Hierdoor werd de belangrijke haven van Antwerpen onbereikbaar, de voorhaven in Amsterdam ging deze functie overnemen. Toen Nederland uiteindelijk uiteen viel in twee landen, hadden de burgers eindelijk hun eigen staat, waar de burgers het voor het zeggen hadden.

In het burgerlijk deel werd de koning afgezet (Phillips II) en vervangen door 2 stadhouders, zij waren verantwoordelijk voor het aanvoeren van het leger. Door het ingrijpen van Johan van Oldenbarnevelt gingen de steden zich verenigen als één land, met een overlegpolitiek, ook wel poldermodel genoemd. Hij was ook de oprichter van de VOC, of beter gezegd hij zorgde ervoor dat alle handelaren die naar Azië voeren zichzelf gingen verenigen onder één naam met het primaat op de handel. De enige reden waarom de Nederlanden lange tijd ongemoeid kon groeien en experimenteren en daardoor in instabiele staat kon blijven bestaan was door langdurige conflicten bij onze buurlanden, ze hadden geen tijd om de Nederlanden in te nemen. De Fransen en Engelsen waren al decennia in oorlog met elkaar en de Duitse landen waren niet verenigd tot één en ook constant in conflict. Hierdoor kon Nederland zich in de 17e eeuw (begin) richten op de handel en zo enorm snel groeien in economisch opzicht. Maar aan het eind van de 17e eeuw kregen de andere landen dit door, ze vonden de Nederlanden te machtig en gingen een gematigd invoer beleid volgen, ook wel mercantilisme, veel export weinig import en door meer stabiliteit kregen de Nederlanden steeds meer last van concurrentie. Ondanks onze ervaring konden we niet op tegen de grote landen, hierdoor verdween Nederland als vrachtvaaier en het belangrijkste punt ging van Amsterdam naar Londen. Tijdens het rampjaar werd Nederland vanuit drie kanten aangevallen, de schuldlige volgens de politiek was Johan de Wit, de toenmalig politiek leider. Door de bloeiende economie konden kunstenaars vrij gaan experimenteren en schilderij maken om de cultuur te verrijken, zo ook Rembrandt. Zijn schilderijen zijn vandaag de dag nog steeds miljoenen waard, en wereldwijd bekend.

2 Verlichting

Zonder de verlichtingsbewegingen van de 18^e eeuw, waren de Europese democratische landen van vandaag ondenkbaar, toen ontstonden de eerste denkbeelden over gelijkheid, vrijheid, welvaart, democratie en mensenrechten. Ondanks dat deze ideeën al 200 honderd bestaan is het nog steeds geen gegeven goed, het blijkt enorm moeilijk om de verlichte ideeën werkelijkheid te maken. De basis voor de westerse samenleving is terug te leiden naar de industriële revolutie, door de herleving van echt onderzoek, overgenomen van de Romeinen en Grieken rond 1500, herleefde de wetenschappelijke belangstelling. Ook werden belangrijke geschriften vertaald in meerdere talen zodat ook de normale burger deze kon lezen en begrijpen. Het **empirisme**, ofwel de drang om zelf te ontdekken en te ervaren kwam ook tot uiting in de vele ontdekkingsreizen die de Europeanen hebben gemaakt. Al deze nieuwe ontwikkelingen leidde in de zeventiende eeuw tot een spectaculaire groei in economie, cultuur, kunst en wetenschap voor de Nederlanden. Er ontstonden twee soorten wetenschappers, de één vond dat de nadruk moest liggen op het logisch nadenken (rationalisme) andere vonden juist dat de weg gevonden moest worden door zintuiglijk onderzoek (voelen, maken etc), ook wel het empirisme.

In de achttiende eeuw kwamen beide stromingen tot het idee dat als ze beide manieren gingen combineren ze wellicht in staat waren om de droevige periode te kunnen verbeteren. Zij waren van mening dat iemand pas tot geluk kon komen als hij of zij in staat was om kennis te bezitten. Zij wilde de bevolking verlichten, de duisternis van de dwaasheid verbannen door het licht van de wijsheid. De verlichtingsdenkers vonden dat veel van het geloof niet uit te leggen was, vooral sinds de vertaling van de originele bijbel niet overeen kwam met die van Katholieke kerk, daarom waren zij voor een keuze en geen verplichting. Ze vonden dat de godsdienst niet de enigste reden kon zijn en dat er dus meer vrijheid zou moeten zijn voor waarin je gelooft. Op maatschappelijk vlak waren de verlichtingsdenkers klaar met de adel, ze waren voor de natuurrechten van de mens, oftewel basis mensenrechten. Volgens de verlichters was het onderwijs het belangrijkste, ze wilde daarom de scholen hervormen zodat iedereen toegang tot kennis en daarmee wijsheid had. Waarin de natuur het belangrijkste was, van saaie schoolboeken zouden ze immers niets leren. Ook op economisch vlak veranderde veel, veel landen hadden nog regels vanuit het absolutisme waarin veel werd begrenst, met de vrije markt zouden de mensen de beste prijs krijgen en de beste kwaliteit, daarnaast zou het de economie boosten omdat de mensen dan de beste prijs kregen voor de beste kwaliteit in de juiste kwantiteit.

De verlichting heeft ook z'n effecten gehad op de politiek, veel vorsten gingen een verlichte vorm van het absolutisme uitoefenen, alles voor het volk, niets door het volk. Ondanks dat de vorst zich ging inzetten voor de welvaart voor zijn onderdanen, hield hij zelf alle macht in handen. Tijdens de verlichting ontstond de trias politica, scheiding der machten en de eerste vormen van democratieën, waarbij parlementen de macht kregen in plaats van één familie. Om de bevolking te beschermen gingen de machtshebbers een deal aan met de burgers, het sociaal contract. De burgers gaven enkele rechten op, voor bescherming en wetten, maar bleven in macht, het parlement werkte in feiten voor de burgerbevolking, niet over! Door de introductie van de drukpers konden ideeën veel sneller verspreid worden over de bevolking, wat zorgde dat mensen meer op de hoogte waren van de situatie om hen heen.

De verhalen van de verlichting, over gelijk- en vrijheid zorgde in diverse landen voor democratische revoluties, in Amerika bijvoorbeeld, waar de verhalen de onvrede onder de bevolking aanwakkerde. De Amerikanen, toen een kolonie van Engeland, wilde meer zeggenschap over zichzelf. Ze hadden toen geen vertegenwoordiging in de regering die ook besluiten maakte over hen, ze konden bijvoorbeeld niets zeggen over de belasting verhogingen. Dit leidde tot de actie, zonder vertegenwoordiging geen belasting. Toen Engeland hier niet mee in wilde stemmen leidde dit tot de vrijheidsoorlog, uiteindelijk erkende de Engelsen hun meerdere in de Amerikanen en daarmee ook hun onafhankelijkheid. De vrijgekomen koloniën verenigde zich in de Verenigde staten van Amerika. Er kwam een grondwet en kiesrecht, weliswaar alleen voor de rijken en nog steeds was er grote ongelijkheid, maar de eerste stappen werden gezet. Er ontstond snel veel ongelijkheid tussen de staten, de ene kant richtten zich op plantages met slaven terwijl de andere kant zich ging inzetten voor industrialisatie. Toen het tot een oorlog kwam, werd uiteindelijk de slavernij geheel verboden in het nieuwe land.

Ook in Europa ondergingen verschillende landen een democratische revolutie, zoals Frankrijk. Waarin de derde stand, de boeren, in opstand kwamen tegen de verhogingen van belastingen. Toen in 1789 de staten generaal bijeen werd geroepen en door een oneerlijke stemming de burgers nog meer belastingen werden opgelegd kwamen ze in opstand, ze riepen de nationale vergadering bijeen, zonder de geestelijken en de adel, en kwamen met hun eigen grondwet en andere regels. De eerste revolutie was begonnen. Toen deze grondwet was ingevoerd, bleef de onvrede, de koning had weliswaar minder macht, maar was er nog steeds. Veel radicale vonden dit niet ver genoeg gaan, en grepen in 1792 de macht, nadat de koning had geprobeerd te vluchten. De jakobijnen probeerde hun idealen door te voeren doormiddel van veel gevechten en vervolgingen. Het schrikbewind hield het een jaar vol, totdat de leider zelf werd vervolgd. Hierna ontstond een politiek instabiele periode, waar een einde aan kwam toen Napoleon in 1799 de macht overnam en van Frankrijk weer een machtig land maakte, met een grondwet, maar onder een dictator.

Na de val van Napoleon ging het westen weer terug naar de tijd voor de revoluties, in het Congres van Wenen werden de oude koningshuizen weer aan de macht gesteld en werden de verlichtingsideeën half teruggedraaid. Maar de mensen hadden geproefd van de vrijheid en wilde dat niet opgeven. Al snel ontstond er onrust, maar in plaats van revoluties gingen de mensen zich verenigen in politieke bewegingen. Elk met hun eigen toekomstvisie, het liberalisme wilde vrijheid en democratie en voor een vrije markt en goede economie. De nationalisten wilde een sterke leider, maar vooral een land om trots op te zijn. Doordat het Congres van Wenen niet had gekeken naar de volken maar naar de koningshuizen, woonden verschillende minderheden in verschillende staten, terwijl ze wel één staat wilde zijn. Dit zorgde voor spanningen. Het socialisme wilde meer gelijkheid en ontstond gedurende de sociale kwestie, waarin er een groot verschil was tussen rijk en arm. De socialisten wilde meer gelijkheid door de armen te ondersteunen op kosten van de rijken. Als je hierin doorschiet krijg je het communisme van Karl Marx. Feminisme strijdt voor meer vrouwenrechten en gelijkstelling aan mannen, waardoor ze gelijke kansen krijgen. Deze beweging voelde zichzelf achtergelaten door de verschillende revoluties waarin er voor de vrouwen weinig was veranderd. Confessionalisme was de bewegingen voor geloven, zij waren ervan overtuigd dat de oplossing van de problemen bij God en de bijbel gevonden konden worden.

Uiteindelijk leidde al deze ideeën tot nieuwe revoluties en verschillende scheidingen van landen, zo ontstonden er veel nieuwe staten voor nog meer volken die door het Congres van Wenen van elkaar gescheiden waren. Maar er ontstonden ook veel nieuwe grondwetten en een grotere gelijkheid voor de burgers. Het socialisme kwam tot uiting tijdens de revolutie in 1917 in Rusland waar het communisme, extreem socialisme, tot uiting kwam. Uiteindelijk waren alle stromingen niet erg effectief en bleek een combinatie van allen de oplossing tot een stabiele politiek van vandaag de dag.

3 China

Net als Europa kende ook China verschillende denkers die 2500 jaar geleden al klassiek werden, oftewel hun ideeën werden ook later nog steeds gezien als de maatstaaf. De gedachtenis van Confucius heeft eeuwen lang de basis gevormd voor het keizerrijk, zijn hoofdregel was dat je andere niets moet toewensen wat je jezelf niet zou toewensen. Het belangrijkste was om altijd na te denken over de gevolgen voor andere, en de juiste beslissing te maken. Daarnaast was hij van mening dat het individu niet bestaat en dat je in groepen zou moeten leven, grote families, dorpen en uiteindelijk het gehele keizerrijk, waarin een hiërarchie van gehoorzaamheid en eer heerste. Hoe hoger op de ladder, hoe strenger de regels van het confucianisme golden. Toch werden zijn ideeën pas eeuwen later verheven als de officiële maatstaaf, voordat je ambtenaar kon worden moest je nu eerst examen doen in zijn leer, waardoor generatie na generatie dit meekreeg. Ook de weinig Europeanen die langskwamen waren onder de indruk, het systeem leek namelijk beter dan overerving van macht, maar ook in China was er sprake van corruptie en machtsmisbruik. Deze leer was 2000 jaar de staatsleer in China, maar een nadelig gevolg was dat China hierdoor stagneerde.

De leer was heel erg conservatief, oftewel behouden zoals het was. In de tijd waarin Europa snel veranderden onder leiding van de industriële revolutie, bleef China stilstaan. Hierdoor verloor China steeds meer slagkracht, zonder dat door te hebben.

De buurlanden van China kozen een zelfde tactiek, totdat ze werden aangevallen door westerse landen om zichzelf toch te openen voor de wereld. Japan was een voorbeeld, Japan koos ervoor in rap tempo te moderniseren naar westerse insteek en liet zich niet tegenhouden door cultuurregels of voorschriften. Hierdoor werd China een makkelijke prooi voor de Japanners, China vocht immers nog met boog en zwaard. De westerse landen waren geïnteresseerd in de handelsprocten van China, thee en porselein. Maar de Chinezen wilde niets hebben van de westerse producten, behalve opium. De keizer zag dat dit leidde tot massale verslaving en wilde import voorkomen, iets waar de Engelsen en Fransen niet gediend van waren, toen de Chinezen een grote hoeveelheid opium hadden verbrand, kwam het tot een oorlog. Waarin China een grote nederlaag leed. De verdragen die hieruit voortkwamen waren dusdanig oneerlijk dat het de ongelijke verdragen werden genoemd. China moest alle lasten dragen terwijl het westen profiteerde, hierdoor stortte het al wankelende rijk nog verder in.

Het zwakke antwoord van de keizer veroorzaakte onrust, de Chinese wilde niets te maken hebben met de westerse invloedsferen en kwamen in opstand. De grootste opstand was van de Taiping, het werd geleid door een religieuze sekteleider die een andere versie van het Christendom aanhield. Ze hadden diverse ideeën over grotere gelijkheid en verbod op eigendom, maar in feite kwam er weinig van terecht. De Taiping hadden op z'n grootste een derde van de bevolking in hun rijk wonen, maar werden uiteindelijk verslagen door de Keizerlijke troepen in samenwerking met de Europeanen, die op hun beurt natuurlijk gebaat waren bij een stabiel land voor de handelsrelaties. Terwijl in het zuiden de Taiping bezig was, ontstond er in het noorden een nieuwe stroming, de Nian. Deze opstand bestond vooral uit gedupeerde boeren die sinds de laatste natuurrampen in hongersnood verkeerde en geen hulp kregen van de keizer. Al het geld ging immers naar de westerse schatkisten. Doordat er geen verbond was tussen de Nian en Taiping konden ze verslagen worden, hadden ze samengewerkt was dit een stuk moeilijker geweest en wellicht helemaal nooit gebeurd. Door de massale opstanden ging er toch iets rollen bij het keizerlijk bestuur, ze wilde, binnen het confucianisme, moderniseren. Via de zelfversterkingsbeweging. Ze voelden zich gedwongen om de barbaarse cultuur en technieken over te nemen, wat uiteindelijk niet lukte. Er werd fors geïnvesteerd in allerlei soorten industrie. Maar uiteindelijk ontbrak het gewenste kapitaal om echt het verschil te maken. Cixi, de keizerlijke weduwe, was in haar regeringsperiode niet geliefd onder het volk, ze maakte soms dubieuze beslissingen en wist niet het land te herenigen. Tijdens de bokseropstand tegen de westelijke invloed steunden ze deze opstand, maar werd uiteindelijk verslagen toen Duitse diplomaten werden vermoord. Hierdoor groeide het besef onder de Chinezen dat ze beter af waren zonder een keizerrijk, ze wilde een republiek.

In 1911 werd het bestuur van het keizerrijk overgenomen doormiddel van een staatsgreep, in 1912 werd het Chinese Republiek uitgeroepen onder leiding van Sun Yatsen. Maar dit bleef hij niet lang, hij had namelijk in ruil van steun de positie beloofd aan een leger leider, Yuan Shikai. Echter, bleek hij helemaal niet zo democratisch en greep hij de macht, door zijn vroegtijdig overlijden kon hij zich niet kronen tot keizer, maar dat was wel zijn doel geweest. Op 4 mei 1919 kwam het weer tot een opstand, waar ook Mao Zedong aan mee deed. Hij wist zich snel te plaatsen in de hoge rangen van de communistische partij. Hierdoor ontstonden er 2 partijen, de communisten en de nationalist. De breuk kwam in 1927 toen beide partijen in conflict met elkaar kwamen. Ze werden vrij snel verdreven uit de steden, maar wisten zich te handhaven op het platteland. Hiermee was het Chinese communisme ook anders dan de gebruikelijke, in China waren de boeren belangrijker dan de arbeiders (later conflict tussen SU en China). De regering van nationalist wist gedeeltelijk verbetering door te voeren, maar was niet in staat het gehele land te besturen, waardoor de communisten geleidelijk hun macht konden uitbreiden. Toen ook nog de Japanners China gingen binnenvallen was de onrust compleet, in 1937 begon de Japans-Chinese oorlog. De nationalist en de communisten gingen toen samenwerken om de Japanners te kunnen weren.

Vanaf het moment dat Japan zich overgaf, ontwikkelde de burgeroorlog zichzelf weer. Toen de communisten uiteindelijk aan de macht kwamen, werden alle westerse invloeden weggesneden en corruptie definitief verwijderd. Mao beloofde het land te verdelen onder de boeren wat ervoor zorgde dat Mao uiteindelijk heel China wist te controleren. De nationalist die nog over bleven vluchten naar Taiwan. Onder het nieuwe centrale gezag werd een begin gemaakt met de industrialisatie naar het idee van de Sovjet-Unie. Mao's eerste idee was de grote sprong voorwaarts, waarin de dorpen zelf moesten industrialiseren, dit mislukte en zorgde voor een hongersnood waaraan miljoenen mensen overleden. Tijdens de culturele revolutie werd het gedachtengoed van Mao verspreid doormiddel van terreur en het rode boekje waarin al Mao's ideeën stonden. Na de dood van Stalin bekoelde de relaties tussen China en de Sovjet-Unie, dit omdat volgens de russen de Chinezen een verkeerd communisme aanhielden. Om niet te bezwijken onder de macht van het westen, ging China zijn macht uitbreiden in de gebieden die door het westen werden afgestoten, de derde lands gebieden. Vaak voormalige koloniën, die nog instabiliteit verkeerde. China boeide het niet wat er voor misstanden wilde, gaf veel geld voor indirecte macht. Iets wat het westen vanuit morele standpunten niet kon, of wilde.

Na de dood van Mao in 1976 begon China een pad naar meer westerse insteek, ze gingen de markt openen en meer westerse ideeën uitoefenen, maar de macht bleef in eigen handen. De hervormingen van Deng, zorgde ervoor dat van China een modern westers land werd gemaakt, tot het China van vandaag. China wist zichzelf te promoten als een open land, maar was vooral voor export, van import wilde ze weinig weten, vooral wilde ze niets weten van westerse producten. Deng kreeg dit voor elkaar door de 4 modernisering op het gebied van economie (meer open), landbouw (eerlijker verdeeld en betere spullen), cultuur (betere scholing + stimuleren van westers onderwijs) en defensie (modernisering). Door de staatskapitalisme, konden bedrijven met meer vrijheid produceren, maar vrij werden ze nooit. Met Xi aan de macht gaat China langzaam weer dicht en is er van de vrijheid weinig over en begint hij langzaam steeds meer te lijken op Mao.

4 Duitsland

Tot 1918 was Duitsland een keizerrijk, er was weliswaar een democratisch gekozen parlement, deze hadden weinig zeggenschap maar ze behielden wel enige controle, je kan spreken van een autoritair-democratisch systeem. Na de nederlaag tijdens de eerste oorlog ontstond er een machtsvacuüm, de keizer was gevlucht naar Nederland, en verschillende partijen probeerde de macht te grijpen, het leek er zelfs even op dat Duitsland het voorbeeld zou volgen van de Rusland en ook een communistisch land zou worden. Er werd uiteindelijk gekozen voor een republiek, maar deze kreeg te maken met moeilijke kwesties, zoals de oorlogsschuld, werkloosheid en de lasten van het verdrag van Versailles. De situatie verslechterde dusdanig in het republiek van Weimar dat Hitler via verschillende achterdeurtjes uiteindelijk alle macht naar zich toe wist te trekken. Hiermee was de eerste democratie tot een eind gekomen en stelde Hitler weer een dictatoriaal bestuur in. In 1945 kwam de Nazi staat tot een einde en ontstond er een verdeeld Duitsland, de ene helft onder communistisch gezag, de andere kant onder westers gezag. Voor 45 jaar lang zouden beide kanten van Duitsland gescheiden blijven. Pas in 1990 werden beide landen weer samengevoegd tot één Duitsland.

Door de revolutie die direct ontstond na de nederlaag van de eerste wereldoorlog trad de keizer af en vluchtte deze naar Nederland. Radicale socialisten en communisten probeerde van Duitsland een communistische staat te maken, zoals de Sovjet-Unie, maar slaagde daar niet in. Er ontstond een republiek. Maar dit republiek leed enorm onder de gevolgen en na-effecten van de oorlog en was niet in staat om zichzelf overeind te houden. Om toch alle schuldbetalingen te kunnen doen, namen ze leningen aan van Amerikaanse banken die in de tijd van Roaring Twenties beschikte over genoeg dukaten. Daarnaast hielp de doodstootlegende het republiek ook niet, ze werden namelijk beschuldigd van het verraden van de soldaten en werden afgebeeld als landverraders. Door de financiële injecties vanuit Amerika wist Duitsland zich in de eerste 5 jaar goed erboven op te komen, de economie bloeide op en de mensen kregen meer vertrouwen in de staat. Totdat in Amerika de beurs viel, en daarmee het geld niet langer aankwam in Duitsland. Het veroorzaakte een crisis van ongekende grote, en een immense inflatie, dit was ook het begin van het einde van het republiek. Deze problemen zorgde dat radicalen gemakkelijk konden opkomen, zo ook Hitler die in 1933 de macht wist te pakken, van democratische verkiezingen.

In het Nazi rijk werd alles ingesteld om de boodschap van Hitler te verspreiden, daarnaast werd er geen tegenspraak geduld, tegenstanders werden snel afgevoerd naar kampen. Met als belangrijkste doel, één Duitsland maken, in dit Duitsland was geen plek voor andere rassen, dus rassenleer was een belangrijk onderdeel van propaganda. Hitlers doel was om weer een groot Duits sprekend rijk te krijgen, de westerse landen probeerde Hitler te sussen door niet streng te zijn, de appeasement politiek. Maar dit leidde alleen maar tot verdere escalatie. Na Polen gebeurde er een tijdje niet, beide kanten waren zich aan het voorbereiden, totdat Hitler in mei 1940 in een keer grote stappen maakte. Vanaf 1943 begon Duitsland weer te krimpen en kregen de geallieerde de overmacht, mede met hulp van VS.

Na de tweede wereldoorlog werd Duitsland verdeeld in 2 gebieden, oost en west. In het westen kreeg Duitsland een tweede democratie, een meer succesvollere vorm dan de eerste. Mede door de betere omstandigheden en hulp van buurlanden voor de wederopbouw. De Duitsers die woonden in Duitse gebieden die moesten worden afgestaan werden verdreven, zo'n 14 miljoen Duitsers moesten op zoek naar een nieuwe woning, 2 miljoen overleefde deze reis niet. Ondanks de vele tegenslagen wist West-Duitsland zich binnen korte tijd weer geheel op te bouwen en een sterke economie te krijgen. Dat dit zo snel lukte, wordt ook wel het wirtschafwunder genoemd.

In het oosten ontstond een nieuwe dictatuur, hier verliep de opbouw veel slechter. De russen waren niet zo goedgezind als de westerlingen en wilde Duitsland juist meer laten boeten. Ze maakten van Duitsland een werkkolonie, er moest geproduceerd worden wat de mensen in Sovjet-Unie als nodig zagen. Hierdoor nam de ontevredenheid toe, wat sinds het verslaan van de Nazi's hadden de Oost-Duitsers weinig verbetering gezien. Berlijn werd uiteindelijk een pijnpunt, veel mensen vluchtte via Berlijn weg na het oosten. De Berlijnse muur werd gebouwd om dit voortaan te voorkomen. Walter

Ubricht was de opdrachtgever. Toen de muur in 1989 viel, werd de weg geopend voor de hereniging van oost en west. Dit zorgde ook nog voor de nodige problemen, zoals het welvaartsverschil. Vandaag de dag is Duitsland de voorloper als het gaat om democratie, als land waar ze het concept nog niet zo lang kennen is dat bewonderingswaardig.